

Zacheüs: zijn naam is afgeleid van het Hebreeuws voor 'de reine', 'de onschuldige'. Maar zo wordt hij door zijn omgeving niet gezien. Hij was tollenaar geworden, iemand die belasting inde voor de Romeinse bezetter. Zo was hij in een circuit terecht gekomen waarin graaien wat je graaien kunt volstrekt normaal was. Je inde voor iemand anders, maar je zorgde dat je er zelf ook wat aan overhield, vaak meer dan waar je recht op had. Machtsmisbruik, egocentrisme. Hoezo rein en onschuldig?

Mensen hadden een duidelijk beeld van hem: een zondaar; en dat was dat. Zondaars, daar ga je niet mee om, daar neem je zeker niet je intrek. En als iemand dat wel doet, dan spreek je er schande van. Zo wordt de zondaar geïsoleerd, en blijft de samenleving, blijven wij, op veilige afstand en kunnen de niet-zondaars zich beter voelen.

Hoeveel haat en veroordeling wordt er niet ook in onze tijd uitgestort over mensen die fouten maken? Met name op de sociale media is het makkelijk prijschieten. Politici die geblunderd hebben, worden aan de schandpaal genageld, en, dichterbij huis: jongeren die overlast veroorzaken in de buurt, worden niet alleen zelf gemeden, ook hun ouders. Nu vallen blunders en overlast niet zomaar goed te praten, maar als we oordelen, gaat het oordeel nog wel alleen over de blunder, over de overlast, of veroordelen we een mens als geheel, schrijven we iemand definitief af?

Dat laatste is niet wat we zien in het verhaal van vandaag. Zacheüs mag dan wel een graai-er zijn, hij is wel uit zijn huis gekomen om Jezus te zien. En er zelfs voor in een vijgenboom geklommen. Die boom is symbolisch: de vijgenboom bloeit twee keer per jaar, en is symbool voor een plek van leven. Jezus ziet in Zacheüs niet zozeer de zonde, maar het verlan-

gen naar een nieuw leven. **Met veroordeling kan Jezus niet werken, maar des te meer met zo'n diep verlangen.** Daarom nodigt Hij zich uit op de plaats waarvan Hij weet dat hij er welkom is: in de intieme sfeer van het huis van Zacheüs. Daar gebeurt iets bijzonders: je zou verwachten dat Jezus die graai-er van een tollenaar eens flink de les zou lezen, waarna deze zich zou bekeren.

Die ommekeer komt er wel, maar niet door veroordeling. Want wat doet Jezus in het huis van Zacheüs? Het verhaal vertelt niets over een gesprek, of een terechtwijzing. Het is eenvoudigweg de aanwezigheid van Jezus die in Zacheüs een ommekeer veroorzaakt: van graai-er tot geveer. Misschien juist omdat hij zich gezien voelde, in zijn fouten, maar meer nog in zijn verlangen naar een ander leven?

'De Mensenzoon is immers gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.' Zo vat Jezus de kern van zijn zending samen. Wat was er verloren bij Zacheüs? Zijn reinheid en onschuld, de naam die hem gegeven was, die misschien al heel lang aan hem knaagde, omdat die een belofte inhield, die nog niet was uitgekomen. In aanwezigheid van Jezus is daar weer ruimte voor ontstaan, **het is een bevrijdende aanwezigheid.**

Als wij naar de fouten van anderen kijken, verkeerde keuzes, een levensstijl die schade brengt aan anderen, kunnen ook wij dan de liefde opbrengen om verder te kijken dan wat er verkeerd is? Om te zoeken naar de verlangens, om bevrijd te worden van het stigma dat is opgelegd?

En als we naar onszelf kijken: welke verlangens zijn er in ons nog geborgen? Bij wie vinden we daar ruimte voor? **Durven we wat in ons leeft te laten zien en te laten vinden door het mysterie dat we God noemen?**